

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No. 2006/01/240

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroepschrift van mevrouw [naam appellante] tegen een besluit van de examencommissie voor de opleiding Geneeskunde aan de faculteit der Geneeskunde (verweerster). Bij dit besluit heeft de examencommissie appellante een concilium abeundi gegeven.

I. LOOP VAN HET GEDING

Appellante heeft op 9 september 2005, door het College ontvangen op 3 november 2005, beroep ingesteld tegen het besluit van verweerster van 12 augustus 2005. Op 18 oktober 2005 heeft het College het beroep van appellante ontvankelijk verklaard.

Op 7 december 2005 is het beroep doorgestuurd naar verweerster met het verzoek na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk was. Een schikking is niet bereikt.

Op 22 december 2005 heeft verweerster haar verweerschrift ingezonden. Het beroep is behandeld ter zitting van het College van 13 januari 2006, waarbij appellante in persoon is verschenen, vergezeld van haar [naam advocaat], en verweerster vertegenwoordigd werd door [lid van de examencommissie] en [ambtelijk secretaris van de examencommissie].

II. FEITEN EN GESCHIL

Appellante is als student in de opleiding Geneeskunde ingeschreven en is, na het behalen van het doctoraal examen, begonnen met de co-assistentschappen (co-schappen). Zij heeft voor vijf co-schappen geen voldoende kunnen behalen. Op 22 maart 2005 heeft verweerster appellante bericht omtrent haar bezorgdheid over de capaciteiten van appellante en heeft appellante onder meer geadviseerd een psychologisch begeleidingstraject te volgen. Appellante heeft sindsdien geen onderwijs meer kunnen volgen.

Verweerster heeft appellante op 22 december 2005 bij het bestreden besluit bericht dat zij haar niet geschikt acht om zich verder tot arts te ontwikkelen. Zij heeft appellante om die reden een consilium abeundi gegeven en daaraan ook formeel het gevolg verbonden dat appellante geen toegang meer heeft tot het onderwijs (de co-schappen) van de opleiding.

Verweerster is tot dit standpunt cq. besluit gekomen na advies te hebben ingewonnen bij de examinatoren van wie appellante geen voldoende beoordeling heeft verkregen. Het standpunt van verweerster luidt, samengevat, dat appellante beschikt over onvoldoende medische kennis en gebrekkige competenties, niet efficiënt werkt en geen initiatief toont, attitudeproblemen heeft, onvoldoende communiceert en eigenwijs is.

Appellante acht dit oordeel niet correct. Zij voert aan dat haar kennis van het Nederlands mogelijk een handicap is, maar zij heeft haar Nederlands bijgespijkerd, extra medisch onderwijs gevolgd en gewerkt en is ook als onderzoekster aan de Vrije Universiteit werkzaam geweest.

III. MOTIVERING

1. Bij de beoordeling van een beroep dient te worden nagegaan of het bestreden besluit is genomen op basis van c.q. in overeenstemming is met de bestaande regelgeving en voorts, indien deze eerste vraag bevestigend is beantwoord, het besluit de toets van de redelijkheid en de billijkheid kan doorstaan. Daarbij heeft het College niet de bevoegdheid het bestreden besluit door een ander besluit te vervangen; het besluit kan worden vernietigd, waarna door verweerster een nieuw besluit genomen moet worden.
2. Appellante is ingeschreven in een opleiding aan de Vrije Universiteit. Ingevolge het bepaalde in artikel 4.2 van het Statuut VU zijn aan deze inschrijving de rechten en verplichtingen verbonden die de wet daaraan verbindt, zodat appellante op grond artikel 7.34 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) toegang heeft tot het onderwijs zolang zij is ingeschreven. De opleiding Geneeskunde kent geen bindend negatief studieadvies aan het einde van het eerste studiejaar, op grond waarvan de inschrijving kan worden bevestigd.
3. Verweerster heeft in casu een consilium abeundi gegeven en daaraan het gevolg verbonden dat appellante gedurende haar inschrijving als student de toegang tot het onderwijs wordt ontzegd. Uit de wettelijke bepalingen betreffende de inschrijving vloeit echter voort dat aan ingeschreven studenten geen beperkingen kunnen worden opgelegd bij het volgen van onderwijs.
4. Verweers in de onderwijs- en examenregeling beperkingen zijn opgenomen die voortvloeien uit de onderwijsprogrammering, bijvoorbeeld doordat studenten gehouden zijn een bepaalde volgorde in het onderwijs in acht te nemen, of bij fraudezaken. Andere beperkingen zijn evenwel in strijd met de WHW en daarom onverbindend.
5. Verweerster heeft zich erop beroepen dat zij de bevoegdheid zou hebben af te wijken van de bepalingen in de onderwijs- en examenregeling of te beslissen in onvoorziene gevallen. De bevoegdheid tot het vaststellen van de regeling behoort echter niet aan verweerster. Daaruit vloeit voort dat ook de bevoegdheid af te wijken van de regeling slechts aan verweerster kan toekomen, indien deze expliciet in de onderwijs- en examenregeling zou zijn opgenomen. Daarvan is echter niet gebleken.
6. Verweerster heeft zich tot slot erop beroepen dat er een nieuwe wet op het hoger onderwijs in voorbereiding is, waarin het consilium abeundi wel is toegestaan. Dit beroep gaat naar het oordeel van het College om meerdere redenen niet op. De nieuwe wetgeving is nog niet bij de Tweede Kamer ingediend en het is nog onzeker welke voorwaarden te zijner tijd aan een consilium zullen worden gesteld, zodat een toetsing feitelijk nog niet mogelijk is. Bovendien is het in het kader van de rechtsbescherming bij de toetsing van regelgeving uitsluitend gebruikelijk vooruit te lopen op nieuwe wetgeving, indien dit het in het voordeel van de belanghebbende is, hetgeen voor appellante niet opgaat.
7. Uit het voorgaande vloeit voort dat verweerster, en anderen, wel een oordeel over studenten kunnen hebben en van mening kunnen zijn dat sommige studenten goed, minder of niet geschikt zijn als arts, maar dat aan een dergelijk oordeel niet het gevolg kan worden verbonden dat studenten geen toegang meer hebben tot het onderwijs van de opleiding, nog daargelaten of verweerster degene zou zijn die dit besluit had mogen nemen.
8. Voor zover er bijzondere omstandigheden zouden zijn op grond waarvan afwijking van de wettelijke regelingen wel geoorloofd zou zijn, is daarvan uit de overgelegde stukken of uit het verhandelde ter zitting niet gebleken.
9. Dit betekent dat het bestreden besluit om formele redenen reeds niet in stand kan blijven wegens strijd met de wet en het College aan een inhoudelijke beoordeling van het geschil niet toekomt.

IV. UITSpraak

Het College verklaart het beroep gegrond en bepaalt dat binnen een termijn van veertien dagen na toezending van de uitspraak een nieuw besluit moet worden genomen.

Aldus gedaan op 13 januari 2006 prof. mr. L.H. van den Heuvel, voorzitter, mw. N.M. Hermans,
prof. dr. L.H. Hoek, prof. dr. A.P. Hollander en L.S.
~~Sm~~ vertekend door voorzitter en secretaris.

Was getekend,

prof. mr. L.H. van den Heuvel
voorzitter

mr. M.A. Daniëls,
secretaris